



ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԲԱՐԵԳՈՐԾԱԿԱՆ ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ՄԻՈՒԹՅԱՆ ՎԱԹՍՈՒՆԱՄՅԱԿԸ

Լրացավ Հայկական բարեգործական ընդհանուր միության հիմնադրման 60-ամյակը: «Էջմիածին» ամսագրի սույն համարում հրատարակվում է Վեհափառ Հայրապետի հունվար 1 թվակիր հայրապետական կոնգակը, Հայկական բարեգործական ընդհանուր միության վաթսունամյակի առթիվ:

Հայոց Հայրապետը, զեղեցկորեն բնութագրելով Հայկական բարեգործական ընդհանուր միության նպատակը, ոգին և գործունեությունը, գրում է.

«Հայկական բարեգործական ընդհանուր միությունը ծառայության և գոհաբերության ուխտ մըն է... հաւազատորեն հայկական, նշմարտապես բարեգործական, համազգային իմաստով ընդհանուր, եղբայրական սիրով գտնեալնդ միություն մը»:

Վաթսուն տարի առաջ, 1906 թվականի ապրիլին, նեղոսի ափին ծնունդ էր առնում Հայկական բարեգործական ընդհանուր միությունը, Պողոս Նուպար փաշայի զխավորութեամբ և մի շարք բարեսեր, հայրենասեր հայորդիների արտադին քաջալիրութեամբ և մասնակցութեամբ:

«Մեծատանց որ են յայսմ աշխարհի, պատուէր տաջիր մի՛ հպարտանայ և մի՛ յուսայ ի մեծութիւն սնտի, այլ յԱստուած... զբարիս գործել, մեծանայ գործովք բարուքեան» (ՏՏ հիմնթ. 2 17—18):

Հայկական բարեգործական ընդհանուր միությունը նախապես կազմակերպվում էր Արևմտյան Հայաստանի գավառների հայության նյութական օժանդակություն անելու հայրենանվեր մտածումով:

Այնուհետև, սակայն, միությունը հայ ժողովրդի գլխին տեղացող թշվառությունների և բազմապիսի ծովացած կարիքների դիմաց, որդեգրում էր նաև եկեղեցական, կրթական և հայրենասիրական գործունեություն:

Վաթսուն տարի շարունակ բարիք և օրհնություն եղավ նա հայ կյանքում, հասավ միության բարի և նախախնամական ձեռքը Միջուռքում Հայ Եկեղեցու կարիքներին, հայ գաղթական ժողովրդի զրկանքին, վշտին, հայ մշակույթի, հայ դպրոցի մտահոգություններին, պետքերին:

Մեր ժողովուրդը ի բնե բարեսեր, առատաձեռն ժողովուրդ է: Նա միշտ իր «այրի կնոջ երկու լումա»-ն սիրով տվել է Եկեղեցու և ազգի կարիքների համար:

«Լաւ է տալն բան զառնուլն» (Գործք ի 35): Իրապես հայկական, համազգային և միջհարանվանական և զուտ մարդասիրական ոգով կազմակերպված Հայկական բարեգործական ընդհանուր միությունը մարմնացումն է մեր ժողովրդի քրիստոնեական գուծի, հավատի, նրա ազնվագույն, մարդասիրական զգացմունքների և արտահայտու-

թյուններից մեկը միաժամանակ մեր համազգային միության:

Ոսկու դեզերի մոտ՝ ոսկի սիրտ, առողջ միտք և մարդասիրական վերաբերմունք հանրային-հասարակական պարտքի գիտակցությամբ: Ահա՛ ճշմարիտ բարեգործությունը, որը գործունեության սկզբունքն է եղել Հայկական բարեգործական ընդհանուր միության:

Հայկական բարեգործական ընդհանուր միության գործունեության դաշտը ընդարձակ է, ոգին՝ անխտրական:

Այս իրապես մեծ ու պատվական միության անդամ են Հայաստանյայց Առաքելական Եկեղեցու, հայ կաթողիկե և հայ ավետարանական համայնքների ղավակները:

Այս բարեգործական միությունը ծառայում է հայ քրիստոնեական հավատին, մեր ժողովրդին, մշակույթին և հայրենիքին:

Ահա թե ինչու՞ միության հիմնադրության առաջին իսկ օրից, Ամենայն Հայոց Հայրապետները, խորիմյան Հայրիկից մինչև Վազ-

գեն Ա, չերմորեն, սրտաբուխ զգացմունքներով, օրհնության կոնդակներով, կոչերով քաջալերել են Հայկական բարեգործական ընդհանուր միության գործունեությունը: Որովհետև, — «Այսպիսի միություն մը. — գրում է Վեհափառ Հայրապետը Իր կոնդակում, կոչված է հավետ ապրելու, վասնզի ան կմարմնավորեն հայ ժողովուրդի ապրելու, գոյատևելու և ստեղծագործելու վավերական կերպերեն մին, ու կգործեն հայ ժողովուրդի հավերժության համար»:

«Էջմիածին» ամսագրի խմբագրությունը իր անկեղծ հարգանքն ու սրտագին շնորհավորություններն է միացնում Հայկական բարեգործական ընդհանուր միության վաթսունամյակի առթիվ արտահայտված համազգային երախտագիտության, հարգանքին և ջերմորեն բարեմաղթում է նոր հաջողություններ:

«Դիտասչիք, թէ իւրաքանչիւր ոք որ զինչ առնէ զբարին, զնոյն ընդունի և ի Տեառնէ» (Եփես. 2 8):

